

Prisiminimai grįžus iš Slovakijos

Prieš savaitę grįžau iš Slovakijos. Tai buvo trečioji projekto Comenius „Students Traders and Retailers Together in Europe“ išvyka, į kurią vykau ir aš su mokyklos draugais Greta, Migle, Rugile, Viktoru, Arnu, mokytojomis Asta, Gintare, Dovile ir Ligita.

Viešėjau pas dvylikametę mergaitę, vardu Vanesa. Vanesa turi du brolius: Branko ir Teo. Namuose visada girdėdavosi jų balsai, nesibaigiantis juokas ir vaikiškos išdaigos. Mama Silvia ir tėtis Brano yra labai malonūs žmonės, sukūrę nuostabią šeimą. Mergaitės šeima ir ji pati mane priėmė labai šiltai ir draugiškai.

Džiaugsmą man kėlė ne tik šeima, bet ir ekskursijos, į kurias keliavome kartu su projekto dalyviais iš Ispanijos, Rumunijos, Anglijos, Vokietijos, Austrijos ir Slovakijos. Keliavome į Oravos pilį, plaukiojome plaustais Oravos upe, keliavome į sūrio gamyklą, kurioje išgirdome kaip „gimsta sūris“, pasivaikščiojome po slovākų liaudies muziejų.

Dalyvavome kitokiose veiklose mokykloje ir kultūros namuose: rankdarbių mugėje, kurioje gaminome įvairiausių aksesuarus bei rankdarbius, išvydome sakalininkų programą, pamatėme slovākų liaudies šokius, kuriuos galėjome ir patys išmolti.

Iš kelionės į Slovākiją gavau daug: visų pirma, didesnio pasitikėjimo savimi, drąsos prieiti ir paklausti, bendrauti su nepažįstamais žmonėmis. Antra, kalbos įgūdžių, nes daug teko kalbėti angliškai, teko išklaudyti, suprasti ir atsakyti kita kalba, o ne savo gimtąja. O galiausiai, radau naujų draugų ir pažįstamų, kurių tikrai nepamiršiu ir bendrausiu su jais socialiniuose tinkluose.

Labiausiai Slovākijoje man patiko kalnai. Lietuvoje to neišvysi. Visada gera keliauti, o jei dar turi tikslą, tai net abejonių negali būti - vykti ar ne. Nenusivyliau šia kelione ir, jei galėčiau, pakartočiau ją. Tik jau su didesne patirtimi ir be nežinios jausmo.

Informaciją pateikė 8a klasės mokinė Deimantė Bandzevičiūtė
2014-05-29

